

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**Outokumpu/Inoxum****(COMP/M.6471)**

(2013/C 312/05)

1. PRZEBIEG PROCEDURY

- (1) W dniu 10 kwietnia 2012 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”), Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Outokumpu Oyj („strona zgłaszająca”) przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli przedsiębiorstw, kontrolę nad całością przedsiębiorstw Inoxum GmbH i Nirosta GmbH (łącznie „Inoxum”), prowadzących działalność w zakresie stali dla spółki ThyssenKrupp AG („TK”), w drodze zakupu udziałów („planowana transakcja”) ⁽³⁾. Strona zgłaszająca i Inoxum są zwane dalej „stronami”.

2. PROCEDURA PISEMNA

- (2) Na podstawie przeprowadzonego badania rynku Komisja wyraziła poważne wątpliwości co do zgodności transakcji z zasadami rynku wewnętrznego i w dniu 21 maja 2012 r. przyjęła decyzję zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽⁴⁾. W dniu 4 czerwca 2012 r. strona zgłaszająca przedstawiła na piśmie swoje uwagi do decyzji na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c). Podczas drugiej fazy badania regularnie miały miejsce nieformalne kontakty między Dyrekcją Generalną ds. Konkurencji („DG ds. Konkurencji”) a stronami, jak również prowadzone były cotygodniowe rozmowy telefoniczne w celu informowania o bieżącej sytuacji.
- (3) DG ds. Konkurencji przesłała również stronom kilka formalnych wniosków o udzielenie informacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. W dniu 8 czerwca 2012 r. przeprowadzono spotkanie dotyczące aktualnego stanu sprawy, w którym uczestniczyli przedstawiciele DG ds. Konkurencji oraz stron. W dniu 6 sierpnia 2012 r. odbyło się drugie takie spotkanie.
- (4) W dniu 9 sierpnia 2012 r. stronom przesłano pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.

2.1. Dostęp do akt: odpowiedzi w niektórych kwestionariuszach dotyczących rynku, pozbawione poufnych informacji

- (5) Strona zgłaszająca uzyskała dostęp do akt sprawy w postaci płyty CD-ROM przekazanej w dniu 10 sierpnia 2012 r.
- (6) W dniu 13 sierpnia 2012 r. strona zgłaszająca zwróciła się o udzielenie wyjaśnień dotyczących odpowiedzi w niektórych kwestionariuszach dotyczących rynku, które zostały pozbawione poufnych informacji, oraz o udzielenie dodatkowego dostępu do nich. W celu uniknięcia ewentualnych problemów związanych z kwestią poufności, strony zgłaszające zaproponowały ograniczony dostęp tylko dla doradców zewnętrznych. Po wymianie e-maili i przeprowadzeniu rozmów telefonicznych DG ds. Konkurencji zezwoliła na przyznanie doradcom zewnętrznym stron zgłaszających szerszego dostępu pod warunkiem, że podpiszą oni umowę o zachowaniu poufności. Dostępu udzielono w dniu 21 sierpnia 2012 r. W dniu 28 sierpnia 2012 r. strona zgłaszająca zwróciła się do mnie ze skargą, twierdząc, że przyznanie wglądu do akt zostało w sposób nieuzasadniony opóźnione, co negatywnie wpłynęło na możliwość pełnego skorzystania z praw do obrony przez stronę zgłaszającą.

Okoliczności stanu faktycznego

- (7) W trakcie badania sprawy DG ds. Konkurencji przesłała szereg kwestionariuszy konkurentom, klientom i innym podmiotom na rynku. Kwestionariusze te przesłano w dwóch formatach: elektronicznym („e-kwestionariusze”) oraz w postaci dokumentu typu Word (tj. jako plik MS Word). Spór proceduralny dotyczył jedynie e-kwestionariuszy.
- (8) E-kwestionariusze zawierały głównie dwa rodzaje pytań; na pierwszy należało udzielić odpowiedzi tekstowej, natomiast na drugi – odpowiedzi w formie tabeli. E-kwestionariuszom towarzyszyła nota wyjaśniająca, w jaki sposób należy odpowiadać na pytania, w szczególności zaś w jaki sposób należy potraktować kwestię poufności. W odniesieniu do obydwu rodzajów pytań respondenci

⁽¹⁾ Na podstawie art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29) („decyzja 2011/695/UE”).

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 116 z 20.4.2012, s. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 154 z 31.5.2012, s. 2.

musieli wskazać w e-kwestionariuszu, czy ich odpowiedzi należy uznać za poufne czy jawne, a w przypadku poufnych odpowiedzi musieli oni również przedstawić wersję odpowiedzi nieopatrzoną klauzulą poufności. Po otrzymaniu wypełnionych e-kwestionariuszy DG ds. Konkurencji stwierdziła jednak, że wielu respondentów nie wypełniło ich należycie i postanowiła dodatkowo usunąć z odpowiedzi poufne informacje w celu spełnienia swojego zobowiązania do nieujawniania poufnych informacji przedstawionych przez strony. Odpowiedzi otrzymane przez DG ds. Konkurencji można ogólnie zaklasyfikować do trzech kategorii:

- Pierwsza kategoria obejmuje respondentów, którzy udzielili prawidłowych odpowiedzi na pytania w e-kwestionariuszu i przedstawili stosowne wersje nieopatrzone klauzulą poufności, jeśli wymagał tego formularz (informacje kategorii I).
  - Druga kategoria obejmuje respondentów, którzy wskazali, że niektóre odpowiedzi były poufne, lecz jako odpowiedź nieopatrzoną klauzulą poufności przedstawili dokładną kopię odpowiedzi poufnej (tj. mimo iż wskazano, że odpowiedź ma charakter poufny, z odpowiedzi nieopatrzonej klauzulą poufności nie usunięto poufnych informacji) (informacje kategorii II)⁽¹⁾.
  - Trzecia kategoria obejmuje respondentów, którzy wskazali, że pewne odpowiedzi nie są opatrzone klauzulą poufności, lecz DG ds. Konkurencji uznała, że odpowiedzi te były w rzeczywistości poufne w odniesieniu do stron (informacje kategorii III).
- (9) W związku z tym DG ds. Konkurencji pozbawiła z urzędu informacje kategorii II i III elementów poufnych.
- (10) W momencie uzyskania dostępu do akt w dniu 10 sierpnia 2012 r. strony nie zostały poinformowane o jednostronnym usunięciu informacji poufnych przeprowadzonym przez DG ds. Konkurencji. Dopiero w trakcie wymiany e-maili i rozmów telefonicznych, które miały miejsce po przyznaniu dostępu do akt, strony powzięły wiadomość, że DG ds. Konkurencji usunęła elementy poufne z informacji, których respondenci nie oznaczyli wyraźnie jako poufne. DG ds. Konkurencji zgodziła się na propozycję strony zgłaszającej, aby doradcom zewnętrznym udzielić dostępu do niepozbawionych informacji poufnych wersji odpowiedzi na pytania zawarte w e-kwestionariuszu, a mianowicie do przesłanych przez respondentów wersji, które nie zostały jeszcze zmienione przez DG ds. Konkurencji, pod warunkiem że doradcy zewnętrznym podpiszą umowę o zachowaniu poufności. Takiego dostępu udzielono w dniu 21 sierpnia 2012 r.

Skarga

- (11) Skarga strony zgłaszającej dotyczyła w szczególności wyżej opisanych informacji kategorii III. Strona zgłaszająca zakwestionowała jednostronną decyzję Komisji o pozbawieniu dużej liczby odpowiedzi informacji poufnych, które to odpowiedzi nie zostały uznane za poufne przez samych respondentów, i stwierdziła, że przed udzieleniem dostępu do akt Komisja powinna była uzgodnić tę kwestię ze stroną zgłaszającą.
- (12) Jeśli chodzi o poprzedni punkt, strona zgłaszająca stwierdziła, że Komisja może usuwać elementy poufne w informacjach, które nie są opatrzone klauzulą poufności, jedynie w przypadkach, kiedy nie jest możliwe uzyskanie zgody respondenta, który przesłał takie informacje, na zaproponowaną zmianę. Ponadto strona zgłaszająca była zdania, że Komisja powinna przedstawić konkretne uzasadnienie dla przeprowadzanego jednostronnie usunięcia elementów poufnych z informacji nieopatrzonych klauzulą poufności.

Ocena

- (13) Po zbadaniu sprawy jestem przekonany, że w tym przypadku istniały uzasadnione obawy, że respondenci, którzy przedstawili informacje kategorii II, nie zrozumieli w pełni, w jaki sposób przygotować nieopatrzone klauzulą poufności wersje odpowiedzi, które zaznaczyli jako poufne. W odniesieniu do informacji kategorii III, istniały również uzasadnione obawy, że respondenci udzielający informacji nie wskazali informacji, które były poufne.

⁽¹⁾ Jeżeli respondent wskaże, że jego odpowiedź jest poufna, e-kwestionariusz automatycznie kopiuje i wkleja odpowiedź poufną do pola odpowiedzi nieopatrzonej klauzulą poufności, zaś do respondenta należy usunięcie wszelkich elementów poufnych. Jeśli respondent zignoruje zapytanie przesłane przez e-kwestionariusz, wersja nieopatrzonej klauzulą poufności będzie taka sama jak wersja poufna.

- (14) Zważywszy na zobowiązanie Komisji na podstawie art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do nieujawniania poufnych informacji handlowych i innych informacji objętych tajemnicą zawodową oraz biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe, które uniemożliwiły skontaktowanie się ze wszystkimi respondentami udzielającymi informacji w celu wyjaśnienia z nimi tej sprawy ⁽¹⁾, stwierdzam, że przeprowadzone z urzędu przez DG ds. Konkurencji usunięcie elementów poufnych z informacji nieopatrzonych klauzulą poufności było zasadne.
- (15) DG ds. Konkurencji powinna była jednak umieścić w aktach wpis, które informacje zostały pozbawione elementów poufnych, oraz odpowiednie uzasadnienie, jak również wyczerpująco poinformować o tym strony. Potrzeba szybkiego działania w postępowaniach dotyczących łączenia przedsiębiorstw może stanowić uzasadnienie przeprowadzonego z urzędu usunięcia elementów poufnych z informacji nieopatrzonych klauzulą poufności, nie uzasadnia jednak braku zawiadomienia stron postępowania o takim działaniu i braku jego uzasadnienia ⁽²⁾. Gdyby strony były poinformowane o tych działaniach przed udzieleniem dostępu do akt, już wtedy można by było zastosować rozwiązanie polegające na przyznaniu pełnego dostępu jedynie doradcom zewnętrznym strony zgłaszającej pod warunkiem, że podpisaliby oni umowę o nieujawnianiu informacji.
- (16) Chociaż można uznać, że w trakcie tego postępowania wystąpiła nieprawidłowość procedury, uważam, że nieprawidłowość ta w rzeczywistości nie naruszyła praw stron do obrony w niniejszej sprawie, jako że: (i) strony wyraziły zgodę na zastosowanie procedury ograniczonego dostępu, umożliwiając tym samym ich doradcom zewnętrznym wgląd i przedstawienie uwag do odpowiedzi z e-kwestionariusza w ich pierwotnej postaci nieopatrzonej klauzulą poufności, tj. w formie, w jakiej respondenci przesłali je Komisji; (ii) strony nie zwróciły się z wnioskiem o przedłużenie terminu w odniesieniu do dodatkowego dostępu oraz (iii) nic nie wskazuje na to, aby strony nie były w stanie przedstawić wyczerpujących uwag odnośnie do dodatkowych informacji, które im przedstawiono.

2.2. Opis faktów

- (17) W dniu 23 sierpnia 2012 r. o godz. 17.39 – mniej niż 24 godziny przed upływem terminu odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń – DG ds. Konkurencji przesłała stronie zgłaszającej dokument zatytułowany „Opis faktów”, którego celem było powiadomienie strony zgłaszającej o istniejących faktach, na których nie oparto się wyraźnie w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, lecz co do których Komisja stwierdziła, że ewentualnie mogły mieć wpływ na uzasadnienie jej ostatecznej decyzji. Ponadto w piśmie przewodnim wskazano, że w „Opisie faktów” przedstawiono także szereg poprawek do pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, w którym w niektórych punktach wykryto błędy, oraz wyjaśnienia informacji zawartych w zgłoszeniu, nie zmieniając przy tym stwierdzonych w nim wniosków.
- (18) „Opis faktów” składał się w rzeczywistości z dwóch części. Pierwsza część „Opisu faktów” opatrzona była tytułem „Nowe informacje/dowody potwierdzające zastrzeżenia określone już w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń” i zawierała wykaz cytatów z dokumentów w aktach Komisji, pogrupowanych według działów takich jak „Pkt 318–328 (BA)” czy „Pkt 383–403 (poufne)”, które były poprzedzone jedynie stwierdzeniem, że Komisja zwraca uwagę (strony zgłaszającej) na następujące dodatkowe dowody w związku ze wskazanymi poniżej punktami z pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.
- (19) Druga część „Opisu faktów” zatytułowana była „Wyjaśnienie informacji zawartych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń bez zmiany wniosków stwierdzonych w zgłoszeniu” i składała się głównie z fragmentów zastępujących tekst w konkretnych punktach w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, co do których stwierdzono, że zawierają błędy.

⁽¹⁾ Jak uznały sądy UE, w prowadzeniu postępowania w sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorstw, w tym przy wykonywaniu prawa do bycia wysłuchanym, należy uwzględnić potrzebę szybkiego prowadzenia działań, która jest cechą charakterystyczną ogólnego systemu funkcjonującego na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, w ramach której Komisja musi przestrzegać ścisłych ograniczeń czasowych związanych z przyjęciem ostatecznej decyzji: wyroki Sądu z dnia 27 listopada 1997 r. w sprawie T-290/94 *Kaysersberg* przeciwko Komisji, Rec. 1997 s. II-2186, pkt 113, z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie T-221/95 *Endemol Entertainment* przeciwko Komisji, Rec. 1999 s. II-1330, pkt 84, z dnia 22 października 2002 r. w sprawie T-310/01 *Schneider Electric* przeciwko Komisji, Rec. 2002 s. II-4071, pkt 100, oraz z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie T-145/06 *Omya* przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2009 s. II-145, pkt 33, oraz wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 2008 r. w sprawie C-413/06 *P Bertelsmann i Sony Corporation of America* przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008 s. I-4951, pkt 49 i 90–91.

⁽²⁾ Por. wyrok Sądu z dnia 25 października 2002 r. w sprawie T-5/02 *Tetra Laval* przeciwko Komisji Rec. 2002 s. II-4389, pkt 105.

- (20) Stronie zgłaszającej wyznaczono termin do dnia 28 sierpnia 2012 r. w południe (tj. półtora dnia dłużej niż termin odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń) na zbadanie dodatkowych faktów i przedstawienie swojej opinii na ten temat, jak również na temat wniosków, które zespół prowadzący niniejszą sprawę wyciągnął na ich podstawie.

Skarga

- (21) W dniu 28 sierpnia 2012 r. strona zgłaszająca udzieliła odpowiedzi na „Opis faktów”. W odpowiedzi tej strona zgłaszająca stwierdziła, że podejście stosowane przez zespół prowadzący sprawę obarczone jest poważnymi błędami proceduralnymi. W oddzielnym piśmie z dnia 28 sierpnia 2012 r. strona zgłaszająca przedstawiła mi skargę na poważne nieprawidłowości procedury, jako że: (i) „Opis faktów” nie zawierał „nowych” dowodów, lecz informacje, które były dostępne Komisji zanim sporządziła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń; (ii) w „Opisie faktów” nie wyjaśniono wniosków, które Komisja wyciągnęła na podstawie „nowych” dowodów; (iii) wyjaśnienia w drugiej części „Opisu faktów” zmieniły wnioski wyciągnięte w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń oraz (iv) punkty w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, które zastąpiono nowym tekstem, również zawierały błędy (których korektę przedstawiła strona zgłaszająca).

Ocena

- (22) Jeśli chodzi o drugą część „Opisu faktów” ⁽¹⁾ stwierdzam, że w przypadku wykrycia błędów pisarskich lub obliczeniowych w wysłanym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, normalną procedurą jest poinformowanie o tych błędach odbiorców tego zgłoszenia i jak najszybsze skorygowanie tych błędów. W zależności od okoliczności może to stwarzać potrzebę przedłużenia terminu odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. W niniejszym przypadku strona zgłaszająca nie zwróciła się z wnioskiem o przedłużenie ani terminu odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, ani dodatkowego terminu odpowiedzi na „Opis faktów”. Jak wynika z odpowiedzi na „Opis faktów”, w rzeczywistości strona zgłaszająca była w pełni w stanie udzielić odpowiedzi na sprostowanie.
- (23) Jeśli chodzi o pierwszą część „Opisu faktów”, należy rozważyć dwie kwestie: (i) fakt, że „Opis faktów” został przesłany stronom zanim odpowiedziały na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń i że zawierał on informacje, które znajdowały się w aktach Komisji już w momencie sporządzania zgłoszenia, oraz (ii) brak wyjaśnień w odniesieniu do wniosków, które Komisja zamierzała wyciągnąć na podstawie dowodów.
- (24) Po pierwsze, sądy UE uznały, że nie istnieje przepis, który powstrzymałby Komisję przed przesłaniem stronom nowych dokumentów, co do których uważa, że stanowią poparcie jej argumentacji, po uprzednim przesłaniu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, pod warunkiem, że pozostawi stronom czas konieczny do przedłożenia odpowiedzi w tej kwestii ⁽²⁾.
- (25) Uważam jednak, że istnieje różnica między sytuacją, w której Komisja określa nowe dowody i zawiadamia o nich w reakcji na odpowiedź na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń przesłaną przez strony, a sytuacją, w której Komisja dokonuje tego przed otrzymaniem odpowiedzi stron na zgłoszenie. Istotne znaczenie ma również kwestia, czy nowe dowody były dostępne dopiero po wysłaniu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń z powodów pozostających poza kontrolą Komisji, np. ponieważ trzecia strona dostarczająca informacje odpowiedziała z opóźnieniem, lub też czy informacje były dostępne już w momencie sporządzania projektu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.
- (26) Wysłanie „Opisu faktów” przed otrzymaniem odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, w którym to opisie zawarto informacje znajdujące się już w aktach w momencie sporządzania projektu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, bez wyznaczenia nowego terminu odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń o długości równej pierwotnemu terminowi, stanowi moim zdaniem obejście zwykłych terminów wysłania pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń i odpowiedzi na nie. W związku z tym uważam, że należy unikać takiego postępowania.

⁽¹⁾ „Opis faktów” wydaje się być niewłaściwą nazwą dokumentu, który w rzeczywistości stanowi sprostowanie do pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.

⁽²⁾ Sprawa T-334/94 *Sarrió* przeciwko Komisji, Rec. 1998 s. II-1439, pkt 40–41, oraz sprawa T-23/99 *LR AF* 1998 przeciwko Komisji, Rec. 2002 s. II-1705, pkt 190.

- (27) Po drugie, jasne jest, że w swojej ostatecznej decyzji Komisja nie może wykorzystać dowodów, w odniesieniu do których nie umożliwiono stronom zajęcia stanowiska. Zgodnie ze stosownym orzecznictwem, istotnym elementem nie są same dokumenty, lecz wnioski, które na ich podstawie wyciąga Komisja ⁽¹⁾.
- (28) W mojej opinii samo odniesienie w pierwszej części „Opisu faktów” do numerów punktów w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń (zob. pkt 18 powyżej) nie wystarcza jako wyjaśnienie, jakie wnioski Komisja zamierzała wyciągnąć z cytowanych dowodów.
- (29) Komisja ustaliła jednak pod koniec, że dowody przedstawione w pierwszej części „Opisu faktów” nie były konieczne do uzasadnienia projektu decyzji. Jako że sporządzając projekt decyzji Komisja nie oparła się na tych dowodach, nie zostały naruszone prawa procesowe stron, a konkretnie ich prawo do bycia wysłuchanym.

3. PROCEDURA USTNA

- (30) Formalne spotkanie wyjaśniające odbyło się w dniu 30 sierpnia 2012 r., a uczestniczyli w nim: strony i ich doradcy prawni i ekonomiczni; stosowne służby Komisji oraz przedstawiciele właściwych organów sześciu państw członkowskich, tj. Niemiec, Francji, Węgier, Polski, Finlandii i Szwecji.

4. PROCEDURA PO FORMALNYM SPOTKANIU WYJAŚNIAJĄCYM

4.1. Środki zaradcze

- (31) Komisja i strony rozpoczęły dyskusję na temat możliwych środków zaradczych krótko przed wydaniem pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń. W dniu 19 września 2012 r. strona zgłaszająca przedłożyła formalny pakiet środków zaradczych obejmujących zbycie zespołu jej aktywów w Szwecji, we Włoszech, w Niemczech, Zjednoczonym Królestwie i Francji. W dniu 20 września 2012 r. Komisja rozpoczęła badanie rynku dotyczące wniosku w sprawie środków zaradczych. Zgodnie z propozycją Komisji strony wyznaczyły również ekspertów, którzy mieli przedstawić niezależną analizę tych środków. Na podstawie swojej oceny Komisja stwierdziła, że środki zaradcze przedstawione w dniu 19 września 2012 r. nie rozwiązałyby problemów w zakresie konkurencji określonych przez Komisję, jako że budziły one poważne obawy, czy aktywa, które planowano zbyć, są konkurencyjne i rentowne w postaci zaproponowanej przez strony, ponadto czy znalazłby się odpowiedni nabywca, oraz czy taki nabywca posiadałby możliwości i zachęty do skutecznego i trwałego konkurowania na rynku wyrobów walcowanych na zimno w EOG.
- (32) W związku z tym, odpowiednio w dniach 1 i 9 października 2012 r. strony przesłały Komisji zmieniony projekt środków zaradczych. Te zmodyfikowane projekty nie wpłynęły jednak na zmianę początkowej oceny dokonanej przez Komisję.
- (33) W dniu 19 października 2012 r. strona zgłaszająca przesłała ponownie zmieniony projekt środków zaradczych, który uwzględnił szerszy wybór aktywów do zbycia, w szczególności w odniesieniu do niektórych linii produkcyjnych na terenie zakładów Inoxum w Terni, we Włoszech. Komisja stwierdziła, że zmieniony projekt środków zaradczych przesłany dnia 19 października 2012 r. był wystarczający, aby rozwiązać obawy, które wyraziła Komisja w odniesieniu do zgodności planowanej transakcji z rynkiem wewnętrznym.

5. PROJEKT DECYZJI

- (34) Zgodnie z art. 16 ust. 1 decyzji 2011/695/UE w sprawozdaniu końcowym zaznacza się, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk.
- (35) Po przeanalizowaniu projektu decyzji doszedłem do wniosku, że nie dotyczy on żadnych zastrzeżeń, co do których strony nie miałyby możliwości przedstawienia swoich stanowisk.

⁽¹⁾ Sprawa 107/82 AEG-Telefunken przeciwko Komisji, Rec. 1983 s. 3151, pkt 27.

6. PODSUMOWANIE

- (36) Stwierdzam, że w niniejszej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych stron.

Bruksela dnia 30 października 2012 r.

Wouter WILS
